

కాలమ్ దాటని కబుర్లు

బలభద్రపాత్రుని రచన

నెల నెలకీ కొన్ని కులాసా కులాసా కబుర్లు

ఓ తల్లి పుట్టినవేళ

అసలు మా పిల్లలని ఎలా పెంచానో, ఇప్పుడు జ్ఞాపకం చేసుకుంటే చాలా ఆశ్చర్యంగా ఉంటుంది. చిన్నప్పుడు పాండ్స్ పాడర్ డబ్బాని ఎత్తుకుని, "జో..జో" అని పాడడం, చిన్న ఫ్లాస్టిక్ గ్లాస్ తో కానీ, సీసా తో కానీ పాలు తాగించి, అల్మారాలో నా గొల్ల మధ్య వెచ్చగా కప్పి పడుకోపెట్టి ఎంతో సరదా పడ్డావుండగానే, నేను ఓణీల్లోకి, ఆ వెంటనే కొంపలు ముంచుకుపోయినట్లు పద్దెనిమిది నిండగానే పెళ్ళి, పంతొమ్మిది నిండగానే నెల తప్పడం అన్నీ జరిగిపోయాయా!

ఇక బాబుని పక్కలో చూసుకుంటే, "నిజమా!" అని నాకే ఆశ్చర్యంగా ఉండేది. అసలు మా వీధిలో వాళ్ళందరూ ఏం పనిలేనట్లు నెలలు నిండినప్పటినుండీ "రమణమ్మ నీళ్ళాడిందా?" అని అడిగి వెళ్తూనే ఉండేవారు. ఇంకా కడుపువేసుకుని వరండాలో కూర్చోవడం, నాకే ఏదో తప్పు చేసినట్లు గిట్టిగా ఉండి అమ్మమ్మతో "నెప్పులొస్తున్నట్టున్నాయి" అనడం ఆలశ్యం, ఆవిడ రిక్షా ఎక్కించి, సందుమొదలునే వున్న డంగోరియా ఆస్పత్రికి తీసుకెళ్ళడం, వాళ్ళు "చక్కెర నీళ్ళివ్వండి" అని మళ్ళీ అదే రిక్షా వెనక్కి తిప్పించి ఇంటికి పంపించడంతో "నాన్నా పులొచ్చింది" కథలా అయింది పరిస్థితి.

అసలు ఆ కడుపుతోటుండిన రోజులూ, ఆ వైభవమే వేరు! కృష్ణవల్లి ఆంటీ బజ్జీలూ, పక్కింటి అన్నపూర్ణ, ఆవడలూ, ఎవరో అమ్మ ఆఫీసులో వాళ్ళు బందరు నుండొస్తూ నల్లహాల్యా, అన్నీ "కడుపుతోటున్న పిల్లవుంది మీ ఇంట్లో, పెట్టండి" అని నైవేద్యంలా పెట్టేవారు. కానీ మొదటిసారి మా వాడు ఏదీ ఇమడనివ్వక, తొమ్మిది పడేదాకా కక్కించాడు.

"పక్క వీధిలో మాణిక్యాంబగారి కోడలుకి మగపిల్లాడుట", "ఆ శ్యామలమ్మ ఇంటి వాళ్ళ మరదలికి ఆడపిల్లట" అని వార్తలు వినవస్తుంటే "అసలు ప్రపంచంలో నాకు తప్ప అందరికీ పురుడొచ్చేస్తోందేమో?" అన్నట్లు ఆరాట పడిపోయాను.

"అమ్మమ్మా నొప్పిగా వుంది" అంటే అమ్మమ్మ తిరగలి విసురుకుంటూ "నీ మొహం అవి నొప్పులు కావు" అనేట్లు తయ్యారయింది. ఏదీ ఇప్పటి పిల్లల్లా ప్రపంచ జ్ఞానాలు లేవు మరి. పెద్దవాళ్ళు నొప్పులు కావు అంటే, కావేమో అనుకోడమే మరి.

ఓ రోజు పొద్దుటే మా మావయ్య అసిఫ్ నగర్ నుండి ధనాశ గోంగూర వాళ్ళింట్లో కాసిందని కోసుకునొచ్చి "దానికిష్టం అక్కయ్యా పులుసాండు" అని అమ్మమ్మ చేతికిచ్చాడు.

నేను తీరుబడిగా గచ్చకాయలు ఆడుకుంటున్నాను. వెన్నులోంచి, పొత్తికడుపులోకి ఓ నొప్పిలా వచ్చింది. అమ్మమ్మకి చెపితే తిడ్తుందని అలాగే కూర్చున్నాను. పొయ్యిమీద గోంగూర పులుసు కుతకుతా ఉడుకుతోంది. సినిమాలో సింబాలిక్ షాట్స్ లా లోపల నాకు నొప్పి తన్నుకొస్తోంది.

"అమ్మామ్మా" అన్నాను.

"ఏవితే?" అంది

"ఉల్లిపాయలూ, సెనగపప్పు ఎక్కువెయ్యి" అన్నాను.

"దానికే అంత అరుపు అరవాలా?" అని ఆవిడ వెనక్కి తిరగ్గానే, ఇంకో పెద్దనొప్పి. "అమ్మో" అన్న అరుపుని "అమ్మమ్మా" అని మార్చాను.

"ఏవితే?" అంది గరిటతో వెనక్కి తిరిగి, "వెల్లుల్లిపాయలు పోపులో వెయ్యి అన్నాను ఉగ్గబట్టుకుని.

"వేస్తాగానీ, ఈ మాటు అలా అరవకు. నా చెయ్యి కాల్యకుంటాను" అని ఆవిడ అటు తిరగ్గానే నాకు ఇంకో నొప్పి. నేను "అమ్మో" అని అరిచి, అమ్మమ్మ ఇటోచ్చేలోపే, లేచి వెళ్ళి పొత్తి కడుపు పట్టుకుని కంచం వెతుక్కుని తెచ్చుకుని "ఆగేట్లు లేదు అన్నం పెట్టేసెయ్" అన్నాను.

అమ్మమ్మ కంగారుగా "పాపాయ్ నీ కూతురికి నిజంగానే నొప్పులొస్తున్నాయే. వేడి నీళ్ళు పెట్టు స్నానానికి. ఈ రోజు ఆఫీసుకి లీవు పెట్టి" అని, కంచంలో వేడి వేడి గోంగూర పులుసూ, పైన నెయ్యి వేసి ముద్దలు చేసి ఊదుతూ నాకు నోట్లో పెట్టడం చేసింది.

చిన్నప్పుడు మా సందానీగాడు "మీ అమ్మమ్మ ఇక్కడ పుట్టాల్సింది కాదు" అనేవాడు.

"మరి ఎక్కడ పుట్టాల్సింది?" అంటే "ఇంగ్లండ్ లో.. రాజ్యం యేలేసేది విక్టోరియా మహారాణిలా" అనేవాడు.

అమ్మమ్మ కార్యనిర్వహణా, దీక్షా అంత బావుండేవి. అసలు అమ్మమ్మ మాటలు విన్న అమ్మకి అసలే కంగారెక్కువా "ఆఫీసుకి ఫోన్ చేసి వేడినీళ్ళు పెట్టమను. నేను బాత్ రూమ్ లో లీవ్ పెడ్తాను" అని పక్కింటావిడకి చెప్పింది.

"అదేవితక్కాయ్" అని ఆవిడ ఆశ్చర్యపోతే "శంకరావుకి చెప్పు ఆఫీస్ కి లీవ్ పెట్టానని చెప్పమని" అని సవరించింది.

నేను నాలుగు ముద్దలు తినేసరికి, కడుపులో మావాడి తన్నుడు ఎక్కువైంది. "ఓసి నీ అఘాయిత్యం కూల. నేనొచ్చే టైం అయినా నీ ధనాశ గోంగూరా, పులుసుకూరా నీకెక్కువా?" అంటూ.

ఐదో ముద్ద ఆత్రంగా తిని "ఇంక కష్టం అమ్మమ్మా" అన్నాను. అనసూయా వాళ్ళమ్మ వెంకట్రామా అండ్ కొ వారి కాలెండర్ తో వచ్చింది తిథి చూడడానికి. శ్యామలమ్మ ఇంత వేడి అన్నంలో పసుపేసి నా చుట్టూ తిప్పి, అవతల పారేసాచ్చింది. కాసేపు నేను అమ్మమ్మ చేతిని "దిల్ అప్నా.. ఔర్ ప్రీత్ పరాయి" లో మీనాకుమారిలా పట్టుకుని నలిపేసాను.

అటుగా ప్రియుడు కొత్త భార్యతో వెళ్తుంటే, బాధ భరించలేక, మీనాకుమారి, ఫ్రెండ్ మణికట్టు దగ్గర చేతిని గట్టిగా పట్టుకుంటుంది. ఆ తర్వాత విడిచాక చూస్తే, ఎర్రగా ఆ ప్రాంతమంతా కందిపోయి వుంటుంది. ఆ సీన్ నేను మరిచిపోలేను. అమ్మమ్మ "అమ్మో... అమ్మో" అని చెయ్యి వదిలించుకుని నాకు నీళ్ళు పోసే హడావిడిలో పడింది. "వీళ్ళ పైత్యం కాకపోతే, కూర్చోలేకా, నించోలేకా నొప్పితో విలవిలలాడుతున్న నాకు నీళ్ళు పోస్తాం అంటారేవీటి? అక్కడో గుండ్రాయి కనిపించింది. కుంకుడుకాయలు కొట్టుకునేది, తీసి మా శ్యామలమ్మ గుండు మీదకి వీసిరేడామా అనుకున్నాను.

"ఇంకో గంటలో విదియ వస్తుంది" అంటున్న పంచాంగం ఆవిడ్ని, అట్లకాడతో చేతిమీద వాత పెడ్డాం అనిపించింది. మంచి ఘడియలొచ్చేదాక, నేను ఈ నొప్పులు భరించాలట. ఆ రిక్షా రాములుగాడిని పిలిస్తే "పాపమ్మగోరికా? ఈ తడవన్నా నిజం నొప్పులేనా?"

అంటూ బీడీ తాగుతూ అది కొసంటా, కాలేదాకా రాడు. ఇక్కడ నాకేమో కాలేంది. అటూ ఇటూ వేగంగా తిరుగుతున్నాను. "మా ఆయన్ని పిలవండి" అంటూ రాంకోటీ మ్యూజిక్ కాలేజీలో ఉమారామారావుగారి దగ్గర నేర్చుకున్న భరతనాట్యం ఇలా పనికి వస్తోంది.

మా అమ్మ, అమ్మమ్మా నా వెనకాల నన్ను పట్టుకుని వెన్నుమీద వేడినీళ్ళుపోయ్యడానికి తిరుగుతున్నారు. పచ్చి మిరపకాయకొరికి, ఆ తర్వాత నిప్పుల మీద చిందేసినట్లు నేను తిరుగుతున్నానా మా వారొచ్చారు.

"ఇంతపొద్దున్నే ఏంటి?" అంటూ కళ్ళు నులుపుకుంటూ. అంతే నా నసాఖానికి అంటిపోయింది.

"ఏం నువ్వు గెడ్డం చేసుకుని, స్నానం చేసి, భోంచేసేదాకా ఆగమంటావా?" అని అరిచాను.

"అదికాదు, అమ్మ రాత్రుళ్ళు నొప్పులోస్తాయి అంది" అని నసిగారు.

"ఆవిడకి రాత్రిపూట తెచ్చుకోమనండి. నేను ఇప్పుడే తెచ్చుకుంటా" అని కోలాటంకూడా భరత నాట్యంలో మిక్స్ చేసా.

"నా సూకూట్ మీద కూర్చోగలవా?" అని ఆయన అడిగితే "లేదు నీ వీపు మీద కూర్చుంటా పరిగెత్తు" అనేలోపి "అ..." అన్న శబ్దం. చూస్తే మా అమ్మకి కంగారెక్కవై కళ్ళు తిరిగి పడిందిట. అంతా నన్ను వదిలేసి ఆవిడ చూట్టూ మూగారు. ఇదంతా కాదని నేను "శారదత్తయ్యని పిలిపించండి" అన్నా. ఆవిడ మా వదినా వాళ్ళమ్మా, మా మేనత్తా. నా అఘాయిత్యం భరించే శక్తి ఈ అశక్తులకి లేదని నాకు అర్థమైపోయింది.

ఇంతలో రాములు రిక్షా తీసుకురావడం, నన్ను శ్యామలమ్మా, మా అమ్మమ్మా ఎక్కిస్తుంటే, వెనగ్గా నిలబడి "తిథివారాలు చూసుకో అమ్మా. రేపు బావుంది" అంటున్న అనసూయా వాళ్ళమ్మని, శ్యామలమ్మని తోస్తున్నట్లుగా ఒక్క మోచేతి పోటుతో నెట్టి, రిక్షా ఎక్కా.

"కుయ్యో మొర్రో" అని ఆవిడ కిందపడి కేకలు పెట్టడం వినిపిస్తూనే ఉంది.

ఇంత కొంపలు మునిగేట్లు నేనెళ్ళినా, ఆ డంగోరియాలో దేవయాని, మధ్యాహ్నండాకా నా చేత అరిపించి కానీ లోపల లేబర్ రూంలోకి తీసుకెళ్ళలేదు. ఈ లోగా "కాఫీ తాగుతావా? పోనీ ఐస్క్రీమ్" అన్న మావారిని రెండు వాయిద్యామన్నంత ఆవేశం వచ్చినా ఓర్చుకుని మహాత్మాగాంధీ చెప్పినట్లు నూరుదాకా లెక్కపెట్టా.

శారదత్తయ్య వచ్చింది. "అబ్బే ఇట్టే అయిపోతుంది, ఏదీ ఆ మంచం పట్టి పట్టుకో. ఇటులాగూ" అంటూ ఆ డాక్టర్లకన్నా ఎక్కువ మంతసానితనం చేసి, మొత్తానికి ప్రాణాలు పోయి నేను మావారిని ఇంకో పెళ్ళి చేసుకోమందామా? లేక చేసుకుంటే, దెయ్యం అయి పడ్డా అందామా" అని ఆలోచిస్తుండగా, "కేర్" అన్న కేకతో పిల్లాడు బయటకొచ్చాడు. అప్పటికి నేను స్వర్గారోహణ పర్యం వాయిదా వేసుకుని వెనక్కొచ్చి, నా కళ్ళముందు పెట్టిన లేత గులాబీ రంగులో నీలాల్లాంటి కళ్ళతో నాకేసి చూస్తున్న బుజ్జిగాడ్డీ చూసి "మీ నాన్నకి రెండో పెళ్ళి వద్దులేరా కన్నా" అనుకున్నా. మళ్ళీ బ్రతుకు మీద ఆశ చిగురించింది. ఓ తల్లి పుట్టింది ఆ క్షణం.

అప్పటికాలం అది. ఇప్పుడు మా కోడలు నెలతప్పినప్పటినుండీ పోతు పేరంటాలులా వాళ్ళ తెల్ల బాస్ వరకూ "వాటర్ బ్రేక్ అయిందా, వెంటనే హాస్పిటల్ కి వెళ్ళు" అని సలహాలిచ్చేవాళ్ళే. ప్రతి మగాడికీ అన్నీ తెలుసు. అసలు మా అబ్బాయిని కోడలని చూస్తున్నానా. మా బుజ్జిగాడు వేలు ముక్కుమీద రాసుకుంటే "బేబీస్ అండ్ టాడెల్స్" అనే బుక్ చూసి "వీడికి నిద్రొస్తోంది అన్నట్లు" అంటారు.

"ఉంగా.. ఉంగా.. నుండి కికాకమ్ కొయ్ మేయా" అని జపనీస్ మాట్లాడడం స్టార్ట్ చేస్తే, వెంటనే వాట్సప్ గ్రూప్ చాట్ లో "మా వాడు ఇలా జాపనీస్ లో మాట్లాడుతున్నాడు" అంటే "వాడికి బనానా పిసికి పెట్టు. టమ్మీ జాబ్ ఇప్పించు. బోర్లా వేసి" అని ఇంకో లేత తల్లి సలహాలిస్తుంది. నేను గోడమీద నుండి పక్కంటి అన్నపూర్ణనో, మా శారదత్తయ్యనో "వాడికి విరోచనం అయి రెండు రోజులయింది ఏం చెయ్యాలి?" అని అడిగినట్లు వీళ్ళు గూగుల్ చేస్తారు. అది దాని నోటికొచ్చినట్లు, "ఒంగో పెట్టి నీళ్ళుపోయండి, లేదా నువ్వు బ్రేస్ట్ ఫీడ్ కాబట్టి నాలుగు బనానాలు తిను" అని చెప్పింది.

అసలు పరిశోధనలు చెయ్యలేని అంశం ఏదన్నా వుంది ప్రపంచంలో అంటే, అది పిల్లల పెంపకం. ప్రతి పిల్లా, పిల్లాడూ ప్రత్యేకం. వారి వారి తీరు తెన్నులు ఒకే విధంగా ఉండవు. పైగా తల్లికి తెలిసింది ఏదీ ఉండదు. నాకు పంతొమ్మిదేళ్ళకే, నా బిడ్డకి ఏ టైంకి పాలు ఇవ్వాలో, ఎప్పుడు నిద్రపుచ్చాలో ఏడిస్తే ఏం చెయ్యాలో తెలియలేదూ? అలాగే ఏ తల్లికైనా ఆ పసిహూదయం ఇట్టే అర్థం అవుతుంది. బిడ్డకి తల్లి స్పర్శ తగలగానే ఓ గొప్ప నిశ్చింత నిర్భయత. ఏడుపు ఆపి బోసి నోటితో నవ్వుతాడు. "నిన్ను గెలిచాను చూసావా!" అన్నట్లు. తల్లి వాడిముందు ప్రతి నిమిషం ఓడిపోవడంలో ఆనందం వెతుక్కుంటుంది. స్పష్టిలో అతి తియ్యనిది మాతృత్వం.

Post your comments

https://www.youtube.com/watch?v=ERaaX_luIS4